

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

6 ноември 2014 година *

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Градски отпадъчни води — Директива 91/271/ЕИО — Членове 3 и 4 — Задължение за събиране — Задължение за пречистване“

По дело C-395/13

с предмет иск за установяване неизпълнение на задължения на основание член 258 ДФЕС, предявен на 12 юли 2013 г.,

Европейска комисия, за която се явяват О. Beynet и Е. Manhaeve, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Кралство Белгия, за което се явяват Т. Materne и J.-С. Halleux, в качеството на представители, подпомагани от Е. Gillet и А. Lерièсе, адвокати,

ответник,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: Т. von Danwitz, председател на състава, А. Rosas, Е. Juhász (докладчик), D. Šváby и С. Vajda, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: V. Tourrès, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 май 2014 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: френски.

Решение

- 1 С исковата си молба Европейската комисия иска от Съда да установи, че като не е осигурило канализационни системи и пречистване на градските отпадъчни води в 57 малки агломерации с еквивалент жители (наричан по-нататък „ЕЖ“) между 2000 и 10000, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията, които има по силата на разпоредбите на членове 3 и 4 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води (ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43, наричана по-нататък „Директивата“).

Правна уредба

- 2 Съображения трето и осмо от Директивата гласят:

„[...] за да се избегнат вредните последици за околната среда поради заустването на недостатъчно пречистени градски отпадъчни води, по принцип е необходимо същите води да се подложат на вторично пречистване;

[...]

[...] необходимо [е] да се наблюдават пречиствателните станции, водите в приемниците и заустването на утайки, за да се направи така, че околната среда да бъде предпазена от отрицателните въздействия на заустването на отпадъчните води“.

- 3 Според член 1 от Директивата:

„Настоящата директива се отнася за събирането, пречистването и заустването на градски отпадъчни води, както и пречистването и заустването на отпадъчни води, произхождащи от някои промишлени отрасли.

Настоящата директива има за цел опазване на околната среда от вредните последици, причинени от заустването на споменатите по-горе отпадъчни води“.

- 4 Член 2 от Директивата гласи:

„По смисъла на настоящата директива:

- 1) „градски отпадъчни води“ са битовите отпадъчни води или смес от битови отпадъчни води и промишлени отпадъчни води и/или дъждовни води;

[...]

- 4) „агломерация“ е зона, в която съсредоточаването на населението и/или стопанските дейности е достатъчно, за да е възможно да се събират градските отпадъчни води, да се отвеждат към пречиствателна станция или пункт за окончателно изливане;

- 5) „канализационна система“ е система от канали, която събира и отвежда градските отпадъчни води;

- 6) „[ЕЖ]“ са биоразградими органични вещества, за които биохимичната потребност от кислород за пет дни (БПК₅) е 60 грама дневно;

- 7) „първично пречистване“ е пречистването на градските отпадъчни води с физически и/или химически методи, включващи утаяване на твърдите вещества в суспензия или други методи, чрез които БПК₅ на входящите отпадъчни води се понижава най-малко с 20 % преди заустването, а общото количество твърди вещества в суспензия във входящите отпадъчни води — най-малко с 50 %;
- 8) „вторично пречистване“ е пречистването на градските отпадъчни води чрез метод, който поначало включва биологична обработка с вторично утаяване, или чрез друг метод, който позволява да се спазват условията в таблица 1 от приложение I;

[...]“.

- 5 Член 3 от посочената директива има следното съдържание:

„1. Държавите членки следят за това, всички агломерации да бъдат съоръжени с канализационни системи за градски отпадъчни води:

[...]

— най-късно до 31 декември 2005 г. за тези, чийто ЕЖ е между 2000 и 15 000.

[...]

Когато инсталирането на канализационна система не е оправдано било защото не е в интерес на околната среда, било поради прекомерно високата ѝ стойност, се използват индивидуални системи или други подходящи системи, осигуряващи еднакво равнище на опазване на околната среда.

2. Канализационните системи, описани в параграф 1, трябва да отговарят на изискванията на приложение I, точка А. [...]“.

- 6 Член 4 от Директивата предвижда, че:

„1. Държавите членки следят за това, градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, преди заустването им да бъдат подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка при следните условия и ред:

[...]

— най-късно до 31 декември 2005 г. за зауствания в сладки води и устия, произлизащи от агломерации с ЕЖ между 2000 и 10 000.

[...]

3. Заустванията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, посочени в параграфи 1 и 2, отговарят на изискванията на приложение I, точка Б. [...]“.

4. Притокът, изразен[...] в ЕЖ, се изчислява на базата на максималното средно седмично количество органични вещества, постъпващо в пречиствателната станция през годината, с изключение на необичайните ситуации, като предизвиканите от силни дъждове“.

7 Член 15, параграф 1 от Директивата гласи:

„Компетентните органи или съответните институции наблюдават:

— заустванията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, за да проверят съответствието им с изискванията на приложение I, точка Б, съгласно процедурите за контрол, определени в приложение I, точка Г,

[...]“.

8 В приложение I към Директивата, озаглавено „Изисквания за градските отпадъчни води“, е предвидено следното:

„А. Канализационни системи [...] Канализационните системи съблюдават изискванията относно пречистване на отпадъчните води. Проектирането, изграждането и поддръжката на канализационните системи се извършват на базата на най-напредналите технически знания, без да водят до прекомерни разходи, по-специално що се отнася до:

- обема и характеристиките на градските отпадъчни води,
- предотвратяване на течовете,
- ограничаване на замърсяването на водите в приемниците вследствие на прекомерното количество органични вещества от поройни дъждове.

Б. Зауствания, произхождащи от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, във водите в приемниците [...]

1. Пречиствателните станции за отпадъчни води са проектирани и изменени така, че да позволяват вземането на представителни проби от постъпващите отпадъчни води и от изпусканите пречистени води преди заустването им във водите в приемниците.
2. Изливането от пречиствателните станции градски отпадъчни води, пречистени съгласно членове 4 и 5 от настоящата директива, отговарят на изискванията в таблица 1.

[...]

Г. Референтни методи за контрол и оценка на резултатите

1. Държавите членки следят за прилагането на методи на наблюдение, съответстващи най-малко на описаните по-долу изисквания.

[...]

2. Пробите се вземат на период от 24 часа, пропорционално на дебита или на равни интервали от време, на определен пункт при изхода и, в случай на нужда, при входа на пречиствателната станция, за да се провери дали са спазени изискванията на настоящата директива относно заустването на отпадъчни води.

Прилагат се международно признати лабораторни практики за предотвратяване на промяната в състоянието на пробите между момента на вземането и момента на анализа.

3. Минималният брой проби за вземане на редовни интервали през цялата година се определя в зависимост от размерите на пречиствателната станция:

— ЕЖ между 2000 и 9999:

12 проби през първата година.

4 проби през следващите години, ако може да се докаже, че водите отговарят на разпоредбите на настоящата директива през първата година; в случай че една от 4 те проби не отговаря на нормите, следващата година се вземат 12 проби.

[...]“.

9 Заглавията на точки А и Б от приложение I към Директивата препращат към бележка под линия със следното съдържание:

„Предвид факта, че практически е невъзможно да бъдат изградени канализационни системи и пречиствателни станции, позволяващи обработката на всички отпадъчни води при ситуации като изключително силни валежи, държавите членки взимат решения за мерките по ограничаване на замърсяването в резултат на прекомерно количество органични вещества от поройни дъждове. Тези мерки могат да се основават на степента на разреждане или на капацитета спрямо дебита през сухи периоди или да посочват приемлив брой прекомерно количество органични вещества за всяка година“.

10 Таблица 1 в приложение I е озаглавена „Изисквания относно заустването от пречиствателни станции за градски отпадъчни води, предмет на разпоредбите на членове 4 и 5 от настоящата директива“. Тя изглежда така:

„Параметри	Концентрация	Минимален процент на снижение [...]	[...]
Биохимична потребност от кислород (БПК5 при 20 °C) без нитрификация [...]	25 mg/l O ₂	70-90 40 съгласно член 4, параграф 2	[...]
Химична потребност от кислород (ХПК)	125 mg/l O ₂	75	[...]
[...]	[...]	[...]	[...]“

11 След заглавието на таблица 1 се посочва, че „[се п]рилага стойността на концентрацията или процента на редукция“.

12 Заглавието на третата колона от разглежданата таблица 1 препраща към бележка под линия със следното съдържание:

„Редукция спрямо стойностите на входа“.

13 Заглавието на втория ред от същата таблица 1 препраща към бележка под линия със следното съдържание:

„Този параметър може да бъде заменен от друг: общ органичен въглерод (ООВ) или обща потребност от кислород (ОПК), в случай че може да бъде установена зависимост между БПК5 и ползвания параметър“.

- 14 От таблица 1 от приложение I към Директивата следва, че „биохимична[та] потребност от кислород (БПК₅ при 20 °C) без нитрификация“ на заустването от пречиствателни станции за градски отпадъчни води, предмет на разпоредбите на членове 4 и 5 от Директивата трябва да отговаря на изискване за максимална концентрация на 25 mg/l кислород или да бъде снижено до минимума от 70 % спрямо стойностите на входа на тези станции и че „химична[та] потребност от кислород (ХПК)“ на тези зауствания не трябва да превишава максималната стойност на концентрация от 125 mg/l кислород или трябва да бъде снижена със 75 % спрямо стойностите на входа на тези станции.

Процедура, предхождаща съдебното производство

- 15 С писмо от 29 май 2007 г. Комисията иска от белгийските власти да ѝ представят данни относно изпълнението на задълженията им за събиране и пречистване, въведени с членове 3 и 4 от Директивата. На 15 юли 2009 г. белгийските власти изпълняват това искане. От прегледа на дадения от тях отговор става ясно, че в голям брой агломерации с ЕЖ между 2000 и 10000, наричани „малки агломерации“, не са спазени разпоредбите на членове 3 и 4 от Директивата. Поради това на 25 ноември 2009 г. Комисията изпраща на Кралство Белгия официално уведомително писмо.
- 16 След анализа на дадения от белгийските власти отговор на това официално уведомително писмо, изпратен с писма от 29 януари и 10 март 2010 г., Комисията стига до извода, че в много агломерации разпоредбите на членове 3 и 4 от Директивата все още не са спазени. Поради това на 28 април 2011 г. тя изпраща на Кралство Белгия мотивирано становище. След отговора на белгийските власти на мотивираното становище и последвалата размяна на документи Комисията приема, че 57 агломерации както във Фламандския регион, така и във Валонския регион все още не отговарят на разпоредбите на Директивата, и затова решава да предяви настоящия иск.

По иска

Доводи на страните

- 17 Като се позовава на точка 25 от решение Комисия/Испания (C-219/05, EU:C:2007:223), Комисията изтъква, че член 3, параграф 1 от Директивата въвежда задължение за съоръжаване с канализационни системи, което според практиката на Съда е конкретно задължение за резултат, изложено ясно и недвусмислено, за да може в определения в Директивата срок всички градски отпадъчни води от агломерации да влязат в канализационни системи. Член 4, параграф 1 от Директивата въвежда задължение за пречистване, според което държавите членки трябва да следят всички градски отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, създадени в изпълнение на член 3 от Директивата, преди заустването им в приемници да бъдат подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка чрез способ, който позволява да се спазят предписанията на таблица 1 от приложение I към Директивата.
- 18 Освен това от осмо съображение от Директивата следвало, че държавите членки трябва да следят за прилагането на метод на наблюдение на пречиствателните станции, който да отговаря на описаните в точка Г от приложение I към Директивата изисквания. Според Комисията фактът, че съществува пречиствателна станция и че функционирането ѝ е установено с едно-единствено вземане на проби, чиито точни стойности отговарят на предписанията на таблица 1 от приложение I към Директивата, не бил достатъчен, за да се докаже, че пречистването на градските отпадъчни води от тази станция отговаря на изискванията по член 4 от Директивата. Наистина, държавите членки трябвало да следят за осъществяването на

контрол за доброто функциониране на пречиствателните станции в съответствие с предписанията на точка Г от приложение I към Директивата чрез вземането на минимум дванадесет проби за период от една година.

- 19 Комисията отбелязва, че Директивата не се прилага в агломерации с по-малко от 2000 ЕЖ, така че липсата на канализационна система за градските отпадъчни води, отговарящи на по-малко от 2000 ЕЖ, сама по себе си не е нарушение на член 3 от Директивата. Освен това макар според Директивата да е необходимо равнище на събиране 100 %, при упражняване на дискреционните си правомощия за образуване на производство за нарушение, в случая Комисията приема, че равнище от 98 % е достатъчно, като същевременно изисква оставащите необхванати от канализационна система 2 % да не представляват ЕЖ по-голям или равен на 2000. Освен това, като се позовава на точка 25 от решение Комисия/Гърция (C-440/06, EU:C:2007:642), Комисията поддържа, че след като някои агломерации не разполагат с канализационни системи, позволяващи в съответствие с член 3 от Директивата да се съберат 98 % от градските отпадъчни води, които заустват, на още по-силно основание не е изпълнено предвиденото в член 4, параграф 1 от Директивата задължение за подлагане на вторично пречистване или на друга равностойна обработка на всички зауствани води.
- 20 Въз основа на тези доводи Комисията приема, че положението в една агломерация във Фламандския регион не отговаря на член 4 от Директивата и положението в 56 агломерации във Валонския регион не отговаря или на член 4, или едновременно на членове 3 и 4 от Директивата.
- 21 Белгийското правителство оспорва доводите на Комисията, която смята, че преценката за съответствието на функционирането на пречиствателна станция на член 4 от Директивата трябва да се прави с оглед на точка Г от приложение I към Директивата. Наистина, не съществувала никаква правна основа, налагаща продължителност на периода на взимане на проби от една година, тъй като член 4 от Директивата препраща не към точка Г от приложение I, а към точка Б от това приложение; в нея обаче няма задължение за взимане на проби в период от поне една година след пускането в експлоатация на пречиствателната станция, за да може да се приеме, че съответната агломерация отговаря на изискванията на член 4 от Директивата.
- 22 Белгийското правителство отбелязва, че член 15 от Директивата препраща към точка Г от приложение I. Този член обаче не бил посочен в исковата молба и следователно не бил предмет на производството. Затова трябвало да се приеме, че в съответствие с член 4 от Директивата и точка Б от приложение I към нея, след като пречиствателна станция, обслужваща агломерация, е пусната в експлоатация и първите резултати от анализите показват, че съставът на отпадните води отговаря на нормите, вписани в таблица 1 от приложение I към Директивата, произтичащите от Директивата задължения ще бъдат изпълнени.
- 23 Без да оспорва дискреционните правомощия на Комисията да приеме, че агломерация не отговаря на изискванията по член 3 от Директивата, когато се събират по-малко от 98 % от нейните градски отпадъчни води, белгийското правителство твърди, че такова становище е прекалено стриктно, непропорционално и не е съобразено с целта на Директивата, доколкото в такъв случай опасността за околната среда е съвсем незначителна, дори не съществува такава, още повече че в белгийските агломерации като цяло равнището на тези събирани води е по-високо от 98 %.
- 24 Независимо че признава, че Валонският регион не е изпълнил в определения в Директивата срок всичките си задължения, произтичащи от членове 3 и 4 от нея, белгийското правителство изтъква, че поради задължения от материално, техническо и бюджетно естество, с които този регион трябвало да се справя, за него било абсолютно невъзможно да спази всички тези задължения.

- 25 С оглед на данните и резултатите в приложенията към представената от белгийското правителство писмена защита, Комисията променя предмета на иска си, като го свежда до твърденията за нарушения, свързани не с 57, а с 48 агломерации.
- 26 Така за петнадесетте агломерации — Aywaille, Baelen, Blegny, Chastre, Grez-Doiceau, Jodoigne, Lasne, Obourg, Oreye, Orp, Raeren, Sart-Dames-Avelines, Soiron, Sombreffe и Yvoir-Anhée, Комисията приема, че с оглед на посочените в предходната точка данни равнището на събиране на градските отпадъчни води не достига 98 %. Поради това било налице неизпълнение на задължението за събиране по член 3 от Директивата, което водело и до нарушение на предвиденото в член 4 от Директивата задължение за пречистване.
- 27 Що се отнася до агломерациите Bassenge, Chaumont-Gistoux, Chièvres, Crisnée, Dalhem, Dinant, Écaussinnes, Estinnes, Feluy-Arquennes, Fexhe-Slins, Fosses la-Ville, Godarville, Hannut, Havré, Jurbise, Le Rœulx, Leuze, Lillois-Witterzée, Profondeville, Rotheux-Neuville, Saint-Georges-sur-Meuse, Saint-Hubert, Sirault, Sprimont, Villers-la-Ville, Villers-le-Bouillet, Virginal-Hennuyères, Walcourt, Welkenraedt, Wépion и Wiers, 31 на брой, неспазването на предвиденото в член 4 от Директивата задължение за пречистване било доказано, тъй като в тези агломерации нямало пречиствателна станция.
- 28 Що се отнася до двете агломерации, Gaurain-Ramecroix и Hélécine, макар и оборудвани с пречиствателни станции, те не отговаряли на условията по член 4 от Директивата тъй като предвидените в този член дванадесет проби не били взети през първата година на функционирането на тези съоръжения.
- 29 Тези 48 агломерации се намират във Валонския регион.
- 30 Комисията допълва, че според постоянната съдебна практика държава членка не може да се позовава на практически или административни затруднения, за да обоснове неспазването на предписаните от директива задължения и срокове. Тя отбелязва освен това, от една страна, че тъй като законодателят на Европейския съюз бил наясно с мащаба на инфраструктурите работи, които трябва да се осъществят, за да бъде приложена Директивата, той е дал на държавите членки достатъчно дълъг срок, а именно 14 години, който изтича на 31 декември 2005 г., за изпълнение на задълженията им във връзка с агломерациите като разглежданите по настоящото дело и от друга страна, че е подала исквата си молба, въз основа на която е образувано настоящото дело, почти 8 години след като този срок е изтекъл.

Съображения на Съда

- 31 В самото начало следва да се отбележи, че член 3, параграф 1 от Директивата въвежда конкретно задължение за резултат, изложено ясно и недвусмислено, за да може най-късно на 31 декември 2005 г., всички градски води от агломерациите с ЕЖ между 2000 и 15000 да се събират в канализационни системи за градски отпадъчни води (вж. по аналогия решения Комисия/Испания, EU:C:2007:223, т. 25 и Комисия/Гърция, EU:C:2007:642, т. 25).
- 32 При това положение единствено Комисията е компетентна да реши дали е уместно да се образува производство за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка, както и за кое действие или бездействие, за което съответната държава членка може да носи отговорност, трябва да се започне това производство (вж. в този смисъл решения Комисия/Германия, C-431/92, EU:C:1995:260, т. 22; Комисия/Германия, C-476/98, EU:C:2002:631, т. 38 и Комисия/Гърция, C-394/02, EU:C:2005:336, т. 28).

- 33 В настоящия случай Комисията решава да образува производство за установяване на неизпълнение на задължения във връзка със събирането на градските отпадъчни води в агломерациите, в съответствие с общата си практика, според която макар според Директивата да е необходимо събирането да достига 100 %, тя образува такова производство само за агломерациите, в които се събират по-малко от 98 %, или когато оставащите несъбрани 2 % представляват по-висок или равен на 2000 ЕЖ.
- 34 Въз основа на тези съображения, като се отказва частично от първоначалния петитум на исковата си молба относно някои агломерации с оглед на представените от белгийското правителство данни, Комисията в крайна сметка иска да се установи, че посочените в точка 26 от настоящото решение петнадесет агломерации не изпълняват задължението за събиране по член 3 от Директивата.
- 35 Безспорно е, че тези петнадесет агломерации са включени в таблицата в приложение 1 към писмената защита, представена на Съда от белгийското правителство на 15 октомври 2013 г. В тази таблица се уточнява, че посочените агломерации не отговарят на изискванията по член 3 от Директивата, така както са описани в случая от Комисията.
- 36 Белгийското правителство не се позовава на положения като посочените в член 3, параграф 1, последна алинея от Директивата, при които държавите членки могат да дерогират произтичащите от член 3 от Директивата задължения относно инсталирането на канализационна система.
- 37 Това правителство отбелязва обаче, че решението на Комисията, както е описано в точка 33 от настоящото решение, в случая е прекалено строго и непропорционално, тъй като, взети заедно, белгийските агломерации осигуряват равнище на събиране на градските отпадъчни води, по-високо от 98 %. Затова опасността за здравето и околната среда била много малка.
- 38 Във връзка с това следва да се отбележи, че системата на Директивата е организирана около понятието за агломерация, определено в член 2 от нея. Така разглежданите в случая задължения на държавите членки по членове 3 и 4 от Директивата се отнасят конкретно до агломерациите и варират в зависимост от техния размер. При това положение несъобразяването с изискванията на Директивата трябва да се проверява отделно за всяка агломерация.
- 39 Във всеки случай според постоянната съдебна практика наличието на неизпълнение на задължения трябва да се преценява с оглед на положението на съответната държава членка към момента на изтичането на дадения в мотивираното становище срок (вж. решения Комисия/Италия C-525/03, EU:C:2005:648, т. 14 и цитираната съдебна практика и Комисия/Ирландия, C-279/11, EU:C:2012:834, т. 18 и цитираната съдебна практика).
- 40 Впрочем в съдебното заседание в отговор на поставените от Съда въпроси белгийското правителство призна, че към момента на изтичане на дадения в мотивираното становище срок, а именно на 28 юни 2011 г., петнадесетте агломерации, за които са твърденията за нарушения на Комисията и които са посочени в точка 26 от настоящото решение, не отговарят на предвидените в член 3 от Директивата изисквания за събиране на градските отпадъчни води.
- 41 При това положение с оглед на практиката на Съда предвиденото в член 4, параграф 1 от Директивата задължение за подлагане на вторично пречистване или на друга равностойна обработка на всички зауствани води също не е изпълнено (вж. в този смисъл решение Комисия/Гърция, EU:C:2007:642, т. 25 и цитираната съдебна практика).

- 42 Поради това се налага изводът, че тъй като не е осигурило събирането и пречистването на градските отпадъчни води на агломерациите Aywaille, Baelen, Blegny, Chastre, Grez-Doiceau, Jodoigne, Lasne, Obourg, Oreye, Orp, Raeren, Sart-Dames-Avelines, Soiron, Sombreffe и Yvoir-Anhée, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията, които има по силата на разпоредбите на членове 3 и 4 от Директивата.
- 43 С оглед на представените от белгийското правителство данни Комисията прави частичен отказ от първоначалния петитум на исковата си молба по отношение на някои агломерации и иска да се установи, че посочените в точка 27 от настоящото решение 31 агломерации не изпълняват задължението за пречистване на градските отпадъчни води, предписано с член 4 от Директивата.
- 44 Не се спори, че тези тридесет и една агломерации са описани в посочената по-горе таблица в приложение 1 към писмената защита на белгийското правителство, в която е отбелязано, че към 15 октомври 2013 г. тези агломерации не отговарят на изискванията по член 4 от Директивата.
- 45 Във всеки случай белгийското правителство не оспорва факта, че към момента на изтичането на дадения в мотивираното становище срок тези 31 агломерации нямат действащи пречиствателни станции за градските отпадъчни води и поради това изискванията по член 4 от Директивата не са изпълнени.
- 46 Що се отнася до посочените в точка 28 от настоящото решение две агломерации, следва да се приеме, че към датата на подаване на исковата молба на Комисията те са разполагали с пречиствателни станции, но противно на предвиденото в приложение I, точка Г от Директивата, през първата година на функционирането им не са били взети дванадесет проби.
- 47 Тъй като смята, че при това положение посочените агломерации не отговарят на изискванията по член 4 от Директивата, Комисията поддържа иска си по отношение на тях. В съдебното заседание Комисията обаче уточни, че за тези две агломерации тя не смята да променя датата, към която трябва да се преценява наличието на неизпълнение на задължения.
- 48 Впрочем белгийското правителство не оспорва факта, че към момента, в който изтича даденият в мотивираното становище срок, посочените две агломерации не разполагат с пречиствателни станции и следователно те не са се съобразили с изискванията по член 4 от Директивата.
- 49 Следователно трябва да се приеме, че като не е осигурило пречистването на градските отпадъчни води на агломерациите Bassenge, Chaumont-Gistoux, Chièvres, Crisnée, Dalhem, Dinant, Écaussinnes, Estinnes, Feluy-Arquennes, Fexhe-Slins, Fosses-la-Ville, Godarville, Hannut, de Havré, Jurbise, Le Rœulx, Leuze, Lillois-Witterzée, Profondeville, Rotheux-Neuville, Saint-Georges-sur-Meuse, Saint-Hubert, Sirault, Sprimont, Villers-la-Ville, Villers-le-Bouillet, Virginal- Hennuyère s, Walcourt, Welkenraedt, Wepion, Wiers, Gaurain-Ramecroix и Hélécine, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията, които има по силата на член 4 от Директивата.
- 50 Във връзка със закъснението при извършване на това, което е необходимо за събирането и вторичното пречистване на градските отпадъчни води, и със следващото от него неизпълнение на задълженията му, произтичащи от членове 3 и 4 от Директивата, белгийското правителство се позовава на задълженията от материално, техническо и бюджетно естество за Валонския регион.
- 51 Важно е да се отбележи, че тъй като законодателят на Съюза е наясно с мащаба на инфраструктурните работи, които трябва да се извършат, за да бъде приложена Директивата, и със свързаните с пълното ѝ прилагане разходи, той дава на държавите членки за изпълнение на задълженията им срок от няколко години, който в случая изтича на 31 декември 2005 г. Във всеки случай според постоянната съдебна практика държава членка не може да се позове на

трудности от вътрешен характер, за да оправдае неспазването на произтичащите от правото на Съюза задължения (вж. в този смисъл решения Комисия/Гърция, C-407/09, EU:C:2011:196, т. 36 и цитираната съдебна практика и Комисия/Ирландия, EU:C:2012:834, т. 71).

- 52 С оглед на изложеното по-горе следва да се приеме, че като не е осигурило събирането и пречистването на градските отпадъчни води на агломерациите Aywaille, Baelen, Blegny, Chastre, Grez-Doiceau, Jodoigne, Lasne, Obourg, Oreye, Orp, Raeren, Sart-Dames-Avelines, Soiron, Sombreffe и Yvoir-Anhée, а също и пречистването на градските отпадъчни води на агломерациите Bassenge, Chaumont-Gistoux, Chièvres, Crisnée, Dalhem, Dinant, Écaussinnes, Estinnes, Feluy-Arquennes, Fexhe-Slins, Fosses la-Ville, Godarville, Hannut, Havré, Jurbise, Le Rœulx, Leuze, Lillois-Witterzée, Profondeville, Rotheux-Neuville, Saint-Georges-sur-Meuse, Saint-Hubert, Sirault, Sprimont, Villers-la-Ville, Villers-le-Bouillet, Virginal-Hennuyères, Walcourt, Welkenraedt, Wépion, Wiers, Gaurain-Ramecroix и Hélécine, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията, които има по силата на разпоредбите на членове 3 и 4 от Директивата.

По съдебните разноски

- 53 По смисъла на член 138, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на Кралство Белгия и неизпълнението на задълженията е установено, то следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) **Като не е осигурило събирането и пречистването на градските отпадъчни води на агломерациите Aywaille, Baelen, Blegny, Chastre, Grez-Doiceau, Jodoigne, Lasne, Obourg, Oreye, Orp, Raeren, Sart-Dames-Avelines, Soiron, Sombreffe и Yvoir-Anhée, а също и пречистването на градските отпадъчни води на агломерациите Bassenge, Chaumont-Gistoux, Chièvres, Crisnée, Dalhem, Dinant, Écaussinnes, Estinnes, Feluy-Arquennes, Fexhe-Slins, Fosses la-Ville, Godarville, Hannut, Havré, Jurbise, Le Rœulx, Leuze, Lillois-Witterzée, Profondeville, Rotheux-Neuville, Saint-Georges-sur-Meuse, Saint-Hubert, Sirault, Sprimont, Villers-la-Ville, Villers-le-Bouillet, Virginal-Hennuyères, Walcourt, Welkenraedt, Wépion, Wiers, Gaurain-Ramecroix и Hélécine, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията, които има по силата на разпоредбите на членове 3 и 4 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води.**
- 2) **Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.**

Подписи